

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bagdi László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szankáné dr. Boros Lenke jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 6.K.23.005/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. március 5-én kelt 6.K.23.005/2007/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 6.K.23.005/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 996.300 (kilencszázkilencvenhatezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2004-2005. évekre vonatkozóan általános forgalmi adónemben ellenőrzést tartott.

Az ellenőrzés során a felperes a Bt. iratanyagát nem teljes körűen adta át az adóhatóságnak arra hivatkozással, hogy azt a 2005. júniusban a kocsmába történő betörés során eltulajdonították. Közte voltak a szigorú számadású kartonjai, később az ellenőrzés során ezeket a könyvelő az ellenőrzésnek bemutatta.

Az adóhatóság felhívta a felperes figyelmét arra, hogy pótolja az iratanyagot, a felperes ezt a vállalása ellenére nem teljesítette. Az adóhatóság ezt követően becslési eljárást alkalmazott. Ennek során a nyomtatványforgalmazók adatszolgáltatásaiból megállapította, hogy a felperes 2003. január 1-től 2005. december 31-ig összesen 225 db számlát, és 2.650 db nyugtát vásárolt, amelyet nem tudott bemutatni.

A becslés során az adóhatóság összesítette a hiányzó számla és nyugtatömböket, majd adatok hiányában a felperes által rendelkezésre bocsátott 1 db számla adatai alapján végezte el a

becslést. Ennek eredményeképpen az adóhatóság az első fokú határozatával a felperest a vizsgált időszakra 16.966.000 Ft adókülönbözet, illetve ezen belül 16.606.000 Ft adóhiány megfizetésére kötelezte, továbbá kiszabott terhére 8.303.000 Ft bírságot, és 749.000 Ft késedelmi pótlékot.

A fellebbezés folytán eljáró alperes 2006. december 4-én kelt határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte. A felperes álláspontja szerint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény. (Art.) 108. § /5/ bekezdése szerinti becslési eljárást az esetében nem lehetett volna alkalmazni, hiszen az 1 db számlából nem lehet következtetni a teljes fizetési kötelezettségre. Ez olyan kisfokú valószínűséget jelent, hogy ez a módszer nem lett volna alkalmazható, e helyett a hasonló, vagy ugyanolyan tevékenységet végzők adatait kellett volna figyelembe venni.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a becslés jogalapja, és a választott módszere is a jogszabályoknak megfelel.

A Békés Megyei Bíróság 6.K.23.005/2007/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Idézte a vonatkozó jogszabályokat, és ennek alapján megállapította, lényegében a felperes a becslés alkalmazhatóságát keresetében nem vitatta, csupán a becslés módszerét tartotta helytelennek. Az első fokú bíróság viszont osztotta az adóhatóság álláspontját, miszerint a felperes ellentétes nyilatkozatokat tett, nem működött együtt az adóhatósággal. Utólag bejelentette, hogy 3 számlatömböt megtalált, melyek igazolhatnák, hogy a korábbi időszakban kevés megrendelése volt, ezért lényegében felhasználatlanok maradtak a számlatömbjei. A felperes e kijelentés ellenére mégsem csatolta a megtalált okmányokat.

Az első fokú bíróság elutasította a társaság kültagjának és képviselőjének meghallgatását, mivel azt az adóhatósági eljárás során már megtették.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet és az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, és az új közigazgatási eljárás elrendelését.

A felperes megismételte azt a korábban kifejtett álláspontját, mely szerint az adóhatóság helytelen becslési módszert választott, az egy feltalált számla alapján helytelen számszerű következtetésekre jutott.

Álláspontja szerint legalább 50 %-os valószínűséget kellett volna az adóhatóságnak elérnie, és mivel az Art. 108. § /5/ bekezdésben írt feltételek hiányoztak, ezért az azonos időszakban hasonló

tevékenységet végzők összehasonlító adatokból kellett volna kiindulni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes sem a peres eljárás során, sem a felülvizsgálati kérelmében nem tette vitássá azt a tényt, hogy az ellenőrzés időszakára hiányos adatszolgáltatása miatt az adóhatóság az általános forgalmi adó ellenőrzésekor helyesen és jogszerűen alkalmazott becslési eljárást.

A felperes keresetében és felülvizsgálati kérelmében kizárólag a becslési eljárás módszerét vitatta és állította, hogy az adóhatóság által választott becslési módszer a jogszabályi előírásoknak nem felelt meg. Az Art. 108. § /2/ bekezdése szerint az adóhatóság bizonyítja, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik.

Az Art. 108. § /5/ bekezdése alapján a bevétel vagy kiadások egy részének ismeretében az adóalap valószínűsíthető, bizonylatok, adatok, nyilatkozatok beszerzésével, szemlével, próbagyártással, leltározással és más megfelelő módszerrel.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a becslés során kizárólag az általa hitelesnek elismert, és a vizsgálatok részére becsatolt K.0724621 számla alapján került megállapításra a fizetendő adó összege. Ténylegesen az adóhatóság figyelembe vette a felperes bevallásában szereplő adatokat, a nyilatkozatokat, megkereste a vámhatóságot határozatainak becsatolására, továbbá beszerezte a nyugtatomb értékesítését végzőktől a felperes által az adott időszakban vásárolt nyugták és számlák adataira vonatkozóan. Ezen adatokat összességében értékelve végezte el az Art. 108. § /5/ bekezdés alapján a becslési eljárást. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy csak akkor lehet a hivatkozott törvényi hely alapján becslést elvégezni, amennyiben a valószínűsítés legalább 50 %-ot eléri. Nincsen olyan rendelkezése a törvénynek a tekintetben sem, hogy az adott évben milyen arányban kell a bevételeket és a kiadásokat elismerni.

Az adózónak, így jelen esetben a felperesnek az Art. 109. § /3/ bekezdése alapján lehetősége van arra, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól történő eltérés, hitelt érdemlő adatokkal bizonyítsa. A felperes hivatkozott is mind az adóigazgatási eljárásban, mind a keresetében arra, hogy 5 számlatömbből 3 db a rendelkezésre állt, ezeket azonban a felperes nem csatolta, és nem nyilatkozott arra sem, hogy ez a 3 számlatömb milyen összegű értékesítést, mely év vonatkozásában tartalmaz, és ennek alapján mi lehetne a fizetendő adója. A felperes utóbb arra is hivatkozott,

hogy a 2005. júniusi betörést követően 2006. április 23-án a gépkocsi feltörése folytán vesztek el további iratok. Az Art. 110. § b) pontja szerint azonban ezek olyan körülmények, amelyek nem adtak alapot a levonható adó becsléssel történő megállapításáról. Erre ugyanis csak akkor lenne lehetőség, ha a bizonylatok hiányát a felperes érdekkörén kívül eső vis maior okozta volna. A felperes a peres eljárás során sem hivatkozott olyan hitelt érdemlő bizonyítékra, amely az állítását alátámasztotta volna.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az adóhatóság határozata a jogszabályoknak megfelelt, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. június 19.

Dr. Kárpáti Magdolna sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró